

**DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT**

Deres ref.

Vår ref.
13/414-KSK/KAW/SGR

Dato
15.03.2013

Høring - endring i ekomforskriften

Samferdselsdepartementet foreslår med dette å endre forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) i tråd med vedlagte forslag. Departementet ber om høringsinstansenes synspunkter på forslaget innen **26. april 2013**.

1 Oppsummering av endringsforslagene

Samferdselsdepartementet foreslår å endre ekomforskriften med sikte på å gjennomføre en rekke forordninger fra EU i norsk rett. Det foreslås for det første å gjennomføre Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1203/2012 av 14. desember 2012 om atskilt salg av regulerte internasjonale gjestingstjenester i norsk rett. Forordningen gjennomfører artikkel 5 (2) i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012 13. juni 2012 om internasjonal gjesting som ble tatt inn i EØS-avtalen 28. september 2012 og gjennomført i norsk rett 7. desember samme år gjennom endringen av ekomforskriften § 2-7. Forordningen behandles nedenfor under punkt 0.

Samferdselsdepartementet foreslår videre å gjennomføre forordningene om toppnivådomenet .eu, fordi Norge nå får full tilgang til toppnivådomenet .eu på lik linje med EU-landene. Forordningene om toppnivådomenet .eu behandles nedenfor under punkt 3.

Samferdselsdepartementet foreslår i punkt 4 nedenfor å endre ekomforskriften for å gjennomføre den kommende forordningen om nytt, utvidet og forlenget mandat for ENISA (European Network and Information Security Agency). Forordningen er ikke endelig vedtatt i EU. Det foreligger imidlertid enighet om forordningens innhold mellom Parlamentet og Rådet, og forordningen forventes å bli formelt vedtatt 16. april d.å. Forordningen skal tre i kraft dd.mm.år. Utkast til forordning sendes på høring i sin

nåværende form fordi det ikke forventes materielle endringer før vedtak, kun mindre juridiske, tekniske og korrekturmessige endringer. Høring av forslaget sammen med de andre forordningene vil spare tid og ressurser for markedsaktører og myndigheter sannlignet med å avholde en senere separat høring. Det vil videre legge forholdene til rette for å kunne videreføre deltagelsen i ENISA uten tidsmessige avbrudd.

Samtlige endringer foreslås med forebehold om at de aktuelle rettsaktene innlemmes i EØS-avtalen. Endringene forutsettes å tre i kraft tidligst samtidig med at rettsaktene innlemmes i EØS-avtalen.

2 Internasjonal gjesting

2.1 Bakgrunn

Kommisjonens vedtok 14. desember 2012 en gjennomføringsforordning om atskilt salg av regulerte internasjonale nettgjestingstjenester (nr. 1203/2012). Denne forordningen gjennomfører som nevnt over artikkel 5 (2) i Europaparlamentets og rådets tredje forordning (EU) nr. 531/2012 av 13. juni 2012 om internasjonal gjesting. Forordning nr. 531/2012 er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i ekomforskriften § 2-7.

2.2. Gjennomføring i norsk rett

Samferdselsdepartementet foreslår å endre ekomforskriften for å gjennomføre Kommisjonens nye gjennomføringsforordning. Den nye forordningen foreslås gjennomført i ekomforskriften § 2-7 om internasjonal gjesting i mobilnett, jf. vedlegg, og ved at forordningen oversettes til norsk og tas inn som vedlegg til forskriften.

Forordningen kan lastes ned her:

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:347:0001:0007:EN:PDF>

Endringen i ekomforskriften forutsettes å tre i kraft samtidig med at forordningen innlemmes i EØS-avtalen, og tidligst 1. juli 2014.

2.3 Nærmere om utkast til endring i ekomforskriften § 2-7

Under følger en kort gjennomgang av hovedelementene i Kommisjonens gjennomføringsforordning. Høringsinstansene oppfordres til å lese forordningen for nærmere detaljer.

Forordningen gjennomfører artikkel 5(2) i EUs tredje forordning om internasjonal gjesting. Den tredje forordningen nr. 531/2012 innførte en plikt for nasjonale mobiltilbydere til å legge til rette for at egne kunder skal få tilgang til å kjøpe regulerte nettgjestingstjenester (tale, SMS og data) som en pakke fra en alternativ nettgjestingstilbyder. Det følger videre av forordningen at verken nasjonale tilbydere (hjemmenettet) eller det besøkte nettets tilbyder, skal hindre gjestende kunder i å få tilgang til regulert datanettgjesting som leveres direkte (lokalt) i et besøkt nett av en alternativ nettgjestingstilbyder.

Gjennomføringsforordningen oppstiller detaljerte regler for en teknisk løsning for gjennomføringen av atskilt salg av regulerte nettgjestingstjenester på sluttbrukernivå. Forordningen oppstiller også detaljerte regler når det gjelder den nasjonale tilbyders plikt til å informere gjestende kunder om muligheten til å velge nettgjestingstjenester levert av en alternativ nettgjestingstilbyder.

Atskilt salg av regulerte nettgjestingstjenester skal implementeres gjennom en kombinasjon av en single IMSI løsning (en form for videresalgsløsning) og en løsning med tilgang til lokal datanettgjesting i et besøkt mobilnett.

2.3.1 Atskilt salg av nettgjestingstjeneste som leveres som en pakke

Nasjonale mobiltilbydere med eget mobilnett (hjemmenettet) plikter å tilgjengeliggjøre nødvendige nettverkselementer og relevante tjenester til alternativ gjestingstilbyder slik at sistnevnte kan levere nettgjestingstjenester til hjemmenettets brukere uten at vedkommende bruker må bytte SIM kort eller annet mobilt brukerstyr. Nasjonale mobiltilbydere med eget nett skal imøtekomme rimelig anmodning om slik tilgang.

Nasjonale mobiltilbydere skal videre sørge for at gjestende kunder av den alternative nettgjestingstilbyderen kan fortsette å benytte eksisterende talepostkasse.

Avgivende nettgjestingstilbyder plikter, i samarbeid med mottakende nettgjestingstilbyder, å legge til rette for at en kunde som velger å kjøpe nettgjestingstjenester fra en alternativ tilbyder, får tilgang til nettgjestingstjenesten fra sistnevnte tilbyder innen én arbeidsdag.

2.3.2 Datanettgjesting levert lokalt i et besøkt nett

Når det gjelder tilgang til regulert datanettgjesting som leveres direkte (lokalt) av en alternativ nettgjestingstilbyder i et besøkt nett, plikter nasjonale mobiltilbydere med eget mobilnett å imøtekomme rimelig anmodning om tilgang til nødvendige nettverkselementer og relevante tjenester som muliggjør behandling av datanettgjestingstrafikk i det besøkte nettet og levering av lokal datanettgjesting til bruker av alternativ nettgjestingstilbyder.

Nasjonal mobiltilbyder med eget nett plikter å imøtekomme rimelig anmodning om nettgjestingstilgang på grossistnivå fra alternativ nettgjestingstilbyder som har til hensikt å tilby datanettgjesting lokalt. Nasjonale mobiltilbydere med eget nett skal tillate den alternative nettgjestingstilbyderen å levere lokale datagjestingstjenester samtidig som nettgjestingstilbyderen fortsatt leverer øvrige nettgjestingstjenester (tale og SMS) til gjestende kunde.

Avgivende nettgjestingstilbyder og alternativ gjestingstilbyder skal videre, ved implementering av den tekniske løsningen, legge til rette for at kunder som benytter lokal datanettgjesting, når som helst skal kunne slutte å bruke lokal datanettgjesting og gå tilbake til standard nettgjestingstjeneste levert av avgivende tilbyder. Den alternative tilbyderen av lokal datanettgjesting skal ikke hindre automatisk gjenopprettelse av

standard nettgjestingstjeneste fra det tidspunkt avgivende tilbyder sender en henvendelse til alternativ nettgjestingstilbyder.

Ved tilgang til lokal datanettgjesting i et besøkt mobilnett, skal den alternative tjenesten tilbys fra det tidspunkt mottakende nettgjestingstilbyder sender en henvendelse til avgivende nettgjestingstilbyder.

2.3.3 Annet

Nasjonale tilbydere med eget mobilnett skal iverksette både den tekniske løsningen som muliggjør atskilt salg av regulerte nettgjestingstjenester som leveres som en pakke, og tekniske løsninger som gjennomfører tilgang til lokale datanettgjestingstjenester i et besøkt nett.

Nasjonale tilbydere skal fra 1. juli 2014 informere eksisterende, gjestende kunder og nye kunder, før signering av kontrakt, om muligheten til å velge atskilt salg av internasjonale nettgjestingstjenester levert av en alternativ nettgjestingstilbyder. Kunder skal kostnadsfritt kunne bytte til eller mellom alternative nettgjestingstilbydere. Forordningen skal gjelde fra 1. juli 2014 og til 30. juni 2022.

3 Toppnivådomenet .eu

3.1 Bakgrunn

I 2002 opprettet EU-kommisjonen et geografisk toppnivådomene (.eu) for den Europeiske Union (EU) og unionens medlemsland. Det nye domenet var særlig tiltenkt å fremme det europeiske fellesskapet, skape en trygg felleseuropeisk plattform for internetthandel underlagt europeisk forbrukerbeskyttelse, samt å skulle gjøre det lettere for bedrifter og privatpersoner i medlemslandene å markedsføre sine produkter og tjenester mot andre personer bosatt innad i regionen. Domenet ble opprettet etter avtale med ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) som førte det nye toppnivådomenet inn i rotsonen og det ble videre tildelt registerenheten EURID i 2003 for forvaltning og distribusjon. Det nye toppnivådomenet fikk raskt en rekke brukere og i august 2006 var det registrert over 2 millioner .eu-domener. I dag er .eu-domenet det syvende største domenet i verden, og det tredje største i EU, etter .de for Tyskland og .uk for Storbritannia.

Toppnivådomenet .eu ble etablert gjennom forordning 733/2002/EF av 22. april 2002. Forordningen omhandler implementeringen av domenet og ble i sin tid ansett for å være EØS-relevant. Da EFTA-landene behandlet forordningen med sikte på innlemming i EØS-avtalen, ble det gjennom dialog med EU-kommisjonen gjort klart at EU i denne sammenheng ikke anså EFTA-landene for å være omfattet av det geografiske området for EU og følgelig kunne ikke EFTA-landene få direkte tilgang til .eu toppnivådomenet. For å kunne opprette et domene under .eu er det for bedrifter og privatpersoner krav om: registrert firma, sentraladministrasjon, foretaksadresse eller permanent bosteds- eller kontoradresse innad i et EU-land.

Som et kompromiss tilbød EU-kommisjonen EFTA-landene å opprette et underkategoridomene (.eea.eu) for Island, Liechtenstein og Norge, noe EFTA-landene motsatte seg. For EFTA-landene var det et viktig prinsipp at siden vi er med i det indre markedet, må vi få full tilgang på like vilkår som de europeiske medlemslandene. En løsning med underkategoridomenet .eea.eu ville ikke samsvare med ideen om ett felles indre marked. Det ble på dette tidspunkt verken ansett som interessant eller akseptabelt å være med på et slikt underkategoridomene. Som en følge av dette ble forordning 733/2002/EF om implementering av .eu ikke innlemmet i EØS-avtalen, og følgelig ikke gjennomført i EFTA-landene.

EU-siden presenterte våren 2012 en løsning for EFTA-siden hvor EFTA-landene nå gis tilgang til domenet på like/samme vilkår som EU-medlemslandene. Kommisjonen har nå blant annet gått bort fra sin opprinnelige fortolkning av hva de legger i begrepet "innad i regionen". Kriteriet for tilhørighet til regionene blir derfor utvidet til å omfatte både EU-land og EFTA-land. Norge har sammen med de øvrige EFTA-landene Island og Liechtenstein, gitt uttrykk for at dette er en akseptabel og god løsning.

Handel over Internett har økt betraktelig siden starten av 2000-tallet og vil trolig fortsette å øke de neste årene. Med full tilgang til .eu-domenet vil norske bedrifter kunne gi sine nåværende, men også fremtidige kunder, signal om at de er etablert innenfor det indre marked med de forbrukerrettigheter dette gir kundene. Det vil kunne bli lettere for norske bedrifter å markedsføre sine produkter mot forbrukere i EU-land og gi bedre muligheter til å posisjonere seg i det indre marked. Dette kan bidra til å fremme økt handel innenfor EØS-området.

3.2. Nærmere om EURID

EURID (European Registry for Internet Domains) er registerenheten for .eu og utfører dette oppdraget på bakgrunn av en privatrettslig kontrakt med EU-kommisjonen. EURID er i dag organisert som et "non-profit" selskap og et eventuelt overskudd fra virksomheten skal benyttes for å bedre tjenestene til registrarene og Internettbrukerne. Selskapet er organisert på samme måte og drives likt som den norske registerenheten for .no UNINETT/NORID.

EURID tildeler og registrerer ikke domenenavn direkte til bedrifter og privatpersoner selv, dette arbeidet utføres av registrarer. Denne fremgangsmåten er den samme som vi allerede har i Norge for .no. En registrar er et enkeltpersonforetak eller en større bedrift som livnærer seg på å formidle domenenavn fra registerenheten til søkeren og bistår følgelig både med opprettelsen og etableringen av domenenavnet. Ofte tilbyr også registraren serverplass eller webhotell for nettsidene som skal knyttes til domenenavnet og noen firmaer spesialiserer seg også på webutvikling og systemutvikling som de selger som samlede pakker til sine kunder. Registraren fungerer derfor som et bindeledd mellom kunden/forbrukeren og EURID, all kommunikasjon til EURID går gjennom registraren.

Det finnes i dag allerede 4 norske bedrifter som tilbyr registrering under .eu, disse vil kunne fortsette sin praksis og vil ikke bli berørt av gjennomføringen av regelverket. Det forventes imidlertid at enda flere norske registrarer vil være interessert i å kunne tilby .eu-domener i fremtiden (i tillegg til .no, .com og .net) etter at Norge er gitt full tilgang. Disse registrarene vil det være naturlig for nordmenn å oppsøke og kommunisere med dersom man ønsker å opprette et domenenavn under .eu.

3.3 Nærmere om regelverket

Samferdselsdepartementet foreslår at de seks forordningene om toppnivådomenet .eu gjennomføres ved å lage ny bestemmelse § 6-6 med henvisning til alle forordningene som foreslås gjennomført.

Departementet foreslår videre å endre kapitteloverskrift i kapittel 6 fra "*nummer*" til "*nummer, navn og adresser*" for å synliggjøre at kapitlet inneholder regulering av domener.

3.3.1 Forordning 733/2002/EF

Forordning 733/2002/EF om toppnivådomenet .eu, danner det rettslige grunnlaget for opprettelsen av et eget toppdomene i EU. Forordningen oppstiller prinsippene for etableringen av .eu og angir rammeverket for den videre forvaltningen av toppnivådomenet. Forordningen gir blant annet regler for hvilket organ som skal administrere og forvalte domeneressursen sentralt i EU.

Forordningen foreslås gjennomført i ekomforskriften ny § 6-6 om toppnivådomenet .eu, jf. vedlegg, og ved at forordningen tas inn som vedlegg til forskriften. Forordningen kan lastes ned her:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:113:0001:0005:EN:PDF>

Forordning 733/2002/EF følges opp av fem forordninger som skal sikre god gjennomføring av toppnivådomenet .eu.

3.3.2 Forordning 375/2003/EF

Forordning 375/2003/EF utpeker EURID som forvalter og administrator av domeneressursen .eu. Forordningen foreslås gjennomført i ekomforskriften ny § 6-6 om toppnivådomenet .eu, jf. vedlegg, og ved at forordningen tas inn som vedlegg til forskriften

Forordningen kan lastes ned her:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:128:0029:0030:EN:PDF>

3.3.3 Forordning 874/2004/EF

Forordning 874/2004/EF utfyller parlaments- og rådsforordning 733/2002/EF og angir nærmere regler og prinsipper for implementeringen av toppnivådomenet .eu. I

forordningen gis det prinsipper for tildeling og registrering av domenenavn, prinsipper for godkjenning av registrarer, forvaltning av "whois"- databasen, regler for tillatt tegnsett og tillatte skript (domenenavn kan registreres på både bokmål, nynorsk og samisk), prinsipper for reservasjon av landsnavn, geografiske navn og geopolitiske navn, regler for "sunrise"-periode i den innledende fase av registreringen, regler for tilbaketrekking av domenenavn og prinsipper for en rimelig og effektiv tvisteløsningsordning som alternativ til domstolsbehandling.

Forordningen fastslår videre det såkalte "first-come-first-served"-prinsippet, i norsk rett kjent som "først i tid, best i rett"-prinsippet (eller førstemann til mølla prinsippet), og går ut på at den som først søker om et bestemt domenenavn, får navnet tildelt med de begrensninger som måtte følge av øvrig nasjonal og internasjonal rett. I den innledende fasen av registreringen vil det bli to "sunrise"-perioder, som innebærer at innehavere av immaterielle rettigheter med mer og offentlige myndigheter kan sikre seg mot at uvedkommende registrerer deres navn først.

Forordningen foreslås gjennomført i ekomforskriften ny § 6-6 om toppnivådomenet .eu, jf. vedlegg, og ved at forordningen tas inn som vedlegg til forskriften. Forordningen kan lastes ned her:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:162:0040:0050:EN:PDF>

3.3.4 Forordningene 1654/2005/EF og 1255/2007/EF

Forordningene 1654/2005/EF og 1255/2007/EF som følger opp 2004-forordningen og opplister alle navn som skal være reservert/unntatt for registrering også innlemmet i ekomforskriften § 6-6. Listene ga EU- og EFTA-landene mulighet til å reservere en liste med navn av nasjonal betydning. For Norges del ble 25 variasjoner av ordet "Norge" reservert. Navn opplistet her vil ikke kunne registreres av andre enn norske myndigheter, eksempler på variasjoner er: Noreg, Norway, Norwegen, Noruega, Norvegija, Norveska osv.

Selv om heller ikke disse forordningene er tatt inn i EØS-avtalen og heller ikke gjennomført i norsk rett, gjelder reservasjonslistene allikevel fullt ut. Norge er således allerede beskyttet mot eventuelle negative registreringer av landsnavnet.

Forordningene foreslås gjennomført i ekomforskriften ny § 6-6 om toppnivådomenet .eu, jf. vedlegg, og ved at forordningene tas inn som vedlegg til forskriften.

Forordningene kan lastes ned her:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:266:0035:0049:EN:PDF>

og

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:282:0016:0029:EN:PDF>

3.3.5 Forordning 560/2009/EF

EUs siste forordning som angår toppnivådomenet .eu er forordning 560/2009/EF. Forordningen inkluderer en rekke nye skriftspråk under .eu som en følge av ICANNs arbeid med internasjonaliserte domenenavn og gjengir sist oppdaterte versjon av reservasjonslisten. Det norske skriftspråket (bokmål, nynorsk og samisk) var allerede inkludert som standard da vårt tegnsatt ikke fraviker det normale ASCII-scriptet (American Standard Code for Information Interchange) som består alle vanlige vestlige bokstaver, nummer og symboler. Det vil derfor være mulig å registrere domenenavn under .eu på både bokmål, nynorsk og samisk skriftspråk.

Denne forordningen foreslås også gjennomført i ekomforskriften § 6-6 om toppnivådomenet .eu, jf. vedlegg, og ved at forordningen tas inn som vedlegg til forskriften. Forordningen kan lastes ned her:

[http://eur-](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:166:0003:0035:EN:PDF)

[lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:166:0003:0035:EN:PDF](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:166:0003:0035:EN:PDF)

4 Nytt, utvidet og forlenget mandat for ENISA

Utkast til forordning kan hentes på

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201302/20130221ATT61539/20130221ATT61539EN.pdf>

4.1 Bakgrunn

European Network and Information Security Agency (ENISA) ble etablert i 2004 for en periode på fem år. Formålet med byrået er å sikre et høyt og effektivt nivå på nett- og informasjonssikkerheten i fellesskapet, å fremme en kultur for nett- og informasjonssikkerhet til beste for borgere, forbrukere, private virksomheter og offentlig sektor i EU, samt bidra til utviklingen av et velfungerende marked. Norge deltar i ENISA som medlem uten stemmerett. Forordningen (460/2004/EF) er gjennomført i ekomforskriften § 8-7.

Det ble i juni 2008 besluttet å forlenge ENISAs mandat til mars 2012. I forbindelse med evalueringen forut for beslutningen var det en debatt om retningen for EU og ENISA når det gjelder nett- og informasjonssikkerhet. EU fremmet i mars 2009 en meddelelse om Critical Information Infrastructure Protection, hvor blant annet ENISA inngår. I juni 2009 ble det også besluttet av medlemsstatene at ENISAs mandat burde utvides og byråets ressurser økes i tråd med den økte betydningen som nett- og informasjonssikkerhet (NIS) har fått i samfunnet. NIS har blant annet en sentral rolle i handlingsplanen Digital Agenda Europe.

Det ble lagt frem nytt forslag til forordning 30. september 2010 om styrking og modernisering av ENISA, samt etablering av et nytt mandat for byrået. Det

overordnede formålet med forordningen er å gjøre EU, medlemsstatene og berørte aktører i stand til å utvikle god evne til å forhindre, avdekke og respondere på nett- og informasjonssikkerhetsproblemer. Dette vil bidra til utviklingen av informasjonssamfunnet i alle medlemsland, bedre den europeiske konkurranseevnen og sikre at det indre markedet fungerer effektivt. Det gjennomgående ved utkastet til ny forordning, er at ENISA vil ha større påvirkning på de regulatoriske virkemidlene enn i gjeldende rett.

Forslaget til ny forordning komplementerer både de regulatoriske og ikke-regulatoriske politiske initiativer om nett- og informasjonssikkerhet. I forbindelse med Critical Information Infrastructure Protection kan etableringen av "A European Forum for Member States" og "A European Public-Private Partnership for Resilience", Stockholm-programmet og Digital Agenda, nevnes. Flere av disse initiativene får drakhjelp fra ENISA og i fremtiden skal ENISA i enda større grad legge til rette for disse initiativene. Videre skal ENISA bidra på det regulatoriske området. Byrået skal støtte Kommisjonen og medlemsstatene med å lage rammeverk for å implementere sikkerhetsbestemmelser, sette opp årlige diskusjonsforum for nasjonale kompetente myndigheter, regulatører og private aktører. ENISA skal også bidra til cybersikkerhetsøvelser og etablering av CERT for EU-institusjonene, samt støtte etableringen av nasjonale CERTer i medlemslandene.

Norge har som nevnt frem til nå deltatt i ENISA som medlem uten stemmerett, representert ved Samferdselsdepartementet og Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Det er departementenes oppfatning at byrået har vært en viktig brikke i å øke bevissthet om nett- og informasjonssikkerhet i Europa. Utvidelsen av ENISAs mandat i forslag til ny forordning er hensiktsmessig og vil bidra til mer koordinert og helhetlig tilnærming til nett- og informasjonssikkerhet i Europa. Norge gis med sin deltakelse i ENISA anledning til å bidra og utøve innflytelse på en arena hvor norsk side stiller med sterk kompetanse. I tillegg gis vi anledning til å dra nytte av andre lands kompetanse og byråets kompetanse.

4.2 Gjeldende regelverk og nærmere om utkast til endring i ekomforskriften § 8-7

ENISA-forordningen 460/2004/EF med tillegg er i dag gjennomført i ekomforskriften § 8-7. Samferdselsdepartementet foreslår å endre ekomforskriften med sikte på å gjennomføre forslaget til ny ENISA-forordning når dette er vedtatt og innlemmet i EØS-avtalen. Den nye forordningen i EU er ventet vedtatt 16. april 2013. Endringene som kan komme før denne tid, vil kun være av mindre juridisk teknisk art uten betydning for innholdet.

Gjennomføringen av den nye ENISA forordningen forelås gjort ved at gjeldende § 8-7 erstattes med en ny § 8-7 som henviser til den nye ENISA-forordning, jf. vedlegg, og ved at forordningen tas inn som vedlegg til forskriften

Endringen foreslås med forbehold om at forordningen i sin vedtatte form er akseptabel for innlemming i EØS-avtalen, herunder at EFTA-landene også i fremtiden gis en

akseptabel status i ENISA. Endringen i ekomforskriften forutsettes å tre i kraft etter at forordningen er innlemmes i EØS-avtalen.

Høringsinstansene oppfordres til å lese forordningen for nærmere detaljer, se:

<http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/13/st05/st05977-ad01.en13.pdf>

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Innføringen av atskilt salg av nettgjestingstjenester antas å ville bidra til økt konkurranse i markedet for tilbud av internasjonale nettgjestingstjenester og derigjennom til ytterligere å redusere kostnadene for å ringe, motta samtale, sende og motta SMS og å benytte seg av datatjenester ved reise i EU/EØS-landene.

Det forventes at Kommisjonens gjennomføringsforordning vil ha økonomiske konsekvenser for norske tilbydere av mobiltelefoni i form av nødvendig system- og nettverksutviklingsarbeid ved innføring av atskilt salg av regulerte internasjonale nettgjestingstjenester. Gjennomføringsforordningen gjennomfører imidlertid bare det som ble fastsatt i forordning nr. 1203/2012, og har derfor i seg selv ingen prinsipielt nye kostnader. Gjennomføringsforordningen i seg selv forventes ikke å ha administrative konsekvenser.

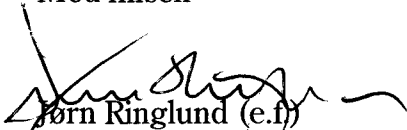
Gjennomføringen av ny ENISA-forordning forventes å få økonomiske konsekvenser i form av økt norsk medlemskontigent ettersom det er ventet at ENISAs budsjett vil øke noe som følge av at mandatet til byrået utvides. Det er ennå ikke avklart hva som vil utgjøre den norske andelen av budsjettet.

Gjennomføringen av forordningene om toppnivådomenet .eu forventes ikke få noen økonomiske eller administrative konsekvenser, utover at norsk næringsliv indirekte kan få noe lettere adgang til å etablere seg i det indre marked.

0000000

Spørsmål kan rettes til Sondre Graasvoll på e-post: Sondre.Graasvoll@sd.dep.no.

Med hilsen

Jørn Ringlund (e.f.)
avdelingsdirektør

Sondre Graasvoll
rådgiver